

φινε... Έκείνο που γίνεται συχνότερα, ίσως, είναι τ' άναποδο συνήθειες, όταν ξυπνούν και κινούνται, πονούν περισσότερο από την κίνηση που κάνει το λιθάρι μέσα στη γούνα.

Η ιδέα μου έμένα μου λέει... Πολύ σωστά μαγεύει την πρώτη άρχή της άρρώστιας του.

Σημάδια για πετρώματα = συμπύματα λιθιάσεως.

Διαγνώστηκε... και διαγνώθη. Προτιμούμε έτσι το σχηματισμό του βήματος διαγνώσκω κι όχι διαγνωστικεύω, κατά το άναγνωσκώ που έγινε άναγνώθη.

Βλοστούμε μου το = Μας φάνηκε ότι το β το πρόφερε μεταξύ β και φ, και μεταξύ τών ου, πρόφερε ένα μισόφωνο β' από την προφορά αυτή μπορεί κανένας να βγάλει το συμπέρασμα ότι το βήμα αυτό έγινε από το : φλοστούησε.

Κλειδώση=τή λίνε άκόμα και βολήκωση κ' άρμυ.

Φουντάνα=βρόση.

Μούτες=μύτες, χορούς.

Βασιρικός=δεκανίκια, πατερίτσες.

(Κλωική Γερ. Φωιά)

ΑΡΧΑΙΑ ΨΥΧΗ

Μίαν άρμονία άρπαστη να πλέη δώ τραγούρου μου μέσα εις το μαρμάρινο τόν κόσμο τώρα νοιάζω, / τόν κόσμο που 'ναι άρπαστος, λεπτός, ψιδός κ' άέρινος κ' όπου γεννάει μέσα μου έναν άνδριο πόθο.

Άλλα άλλοιωτική ψυχή, ανέρα ροιμάτο δύναμη, / ροιμάτο τέλεια όμορφιά γιομίζει ένα όμα / όπου 'ναι θεϊκό έλικό... Πνεύμα, ψυχή 'ναι, όνειρο ; / Είναι μια άρείδα φωτεινή ; όσμο μαζί και πνεία.

Κάποια γαλήνη φωτεινή και κάποια λάμψη άκαστη / χύνεται μες οι δυο γραμμές και κρδίζει μου ή τριούρα : / — Πίστεις οι 'νενα είδωλα και λάτρευες τόν κόσμο μου / Κ' είδωλόλατρες γίγνηκα. Μ' έμπεδώνες στα μάγια... / ΦΩΤΟΣ ΓΙΟΦΥΔΑΗΣ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ

Στην Κέρκυρα. Η «Εφημερίδα τών Ειδήσεων» (21 του Φλεβαρη) δημοσιεύει άρθρο ενός συνεργάτη της με τίν τίτλο «Δημοτική και Μαλλιάρη». Πολλοί χτυπάνε τούς δημοτικιστάδες λέγοντάς τους μαλλιάρη. Μά πιάνει και άποδέχεται ο Κορφαίτης αυτός άρθρογράφος, πώς ο Ψυχάρης, ο Παλλης, κ' οι άλλοι που όνοματίζονται «μαλλιάρη» από τούς κακόδουλους, είναι δημοτικιστάδες πρώτης γραμμής, και πώς αυτοί που θέλουμε με τις φωνές τους να θολώσουν τά νερά δε θά τó καταφέρουνε. «Όλη ή σύγχρονη φιλολογία μας βγαίνει μονάχα από τούς δημοτικιστάδες, και καθώς πολύ σωστά λεί ο άρθρογράφος άκάθε φορά που θ' ακούσετε διαμαρτυρίες κατά της δημοτικής, να είστε βέβαιοι πώς έκαμε ένα μεγάλο βήμα προς τά έμπρός».

Στην Άθήνα. Στά «Πάτρια» (23 του Φλεβαρη), στην «Εθνική Ψυχή» (φύλλο του Μάρτη), στο «Κράτος» (31 του Γενάρη), στην «Ελληνική Επιθεώρηση» (φύλλο του Φλεβαρη), και στο «Παράρτημα» της εφημερίδας «Άθνα» του Μάρτη, ά γνωστός καθηγητής του Πανεπιστημίου Γ. Ν. Χητιζιάδης, παλεύει με τά όλα του ν' αποδείξη άάντεχνικούς τούς δημοτικιστάδες. Τά βάνει με τόν Ψυχάρη, με τόν Παλλη, με τόν Παλαμα, με τή δημοτική μας, με τόν άέρα, με τά ρούχα του,..... και είναι για λύση ή καρμένος, που δέν μπορεί να καταφέρει να λιγοστεψη τó θραύσο της Ίδίας, που από παντού τώρα τελευταία ξεσπάει άκράτητος. Γυρίζει τά δημοσιογραφικά γραφεία, και τά γραφεία τών περιοδικών, ζητιανεύοντας μια θεούλα για ά πη τους Χατζιδακιούς του κατά της Άλφβεις. Μήπως ταχα νομίζει άκόμα πώς μ' αυτά και μ' αυτά θά τήνη πνίξη ;

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΕΡΙΑΚΗ ΣΥΝΤΡΟΜΗ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ

Γιά τήν Άθήνα Δρ. — Γιά τίς Έπαρχίες Δρ. γ Γιά τó Έξωτερικό Δρ. χρ. 10.

Γιά τίς έπαρχίες δεχόμαστε και τμήματα (2 Δρ. τήν τριμήνια) συντομής.

Κανένας δε γράφεται συνδρομητής ά δε στείλει μπροστά τή συνδρομή του.

10 λεπτά τó φύλλο λεπτά 10

ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ Στά κώδικα (Σύνταγμα, Όμόνοια, Εθν. Τράπεζα Γπ. Οικονομικών, Σταθμός Τροχόδρου (Άκαδημία), Βουλή, Σταθμός ύπόγειου Σιδηρόδρομου (Όμόνοια), στα βιβλιοπωλεία «Έστιας» Γ. Κολάρου και Σακέτου (άντικρυ στα Βουλή).

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

Πέννα και σπαθί. — Ο Λεβίδης για τή δημοτική — Σημάδι ξεπεσμού — Βουλή και λαός.

— Ο χυδαίσις της Καθαρεύουσας.

ΕΝΑΣ φημεριδογράφος δάδθηκε μ' έναν άξιωματικό στην Κέρκυρα. Τά πρόσωπα δέν τ' γνωρίζουμε και τά πράματα μόνο από τή μη μεριά τά μάτια, άφού 'δ άξιωματικός δέν έχει οι αυτές φημερίδες στο χέρι για να μάς πει τί συμβέκει. 'Ως τόσο να πού είναι ή γνώμη μας.

Ο άξιωματικός δε φρόθηκε, φυσικά, καθόλου παληκαρία να χτυήσει με τó σπαθί του, και μάλιστα από πίσω, (έτσι τουλάχιστο γράφτηκε στις φημερίδες) τó φημεριδογράφο, Μά όταν έβρε κανείς κάπως από κοντά μερικούς Άθηνάιους φημεριδογράφους, όταν τούς βλέπει να φέρνουναι τόσο αυθάδικα και τόσο περιφρόνητικά τόν κόσμο, όχι γιατί νιώθουν πώς έχουν καμιά άξια, αλλά γιατί ξερουν πώς κρατούν με πέννα στο χέρι τους και μπορούνε στα καλά καθούμενα να κουβιλάσουν τόν καθέναν, δια βλέπει τόν τελευταίο ρεπορτάη να περιπνώνεται και να χαθείται από άνόητους δημοίους υπάλληλους κι από τραπέζιτες κι από άθροπους που κατέχουν κάποια κοινωνική θέση, για να πετύχουν όλοι αυτοί δυό άραδοδές πρόδοιχες ρεκαλάμας—δταν τά έβρει κανείς οι' αυτά δέν μπορεί, μη δει τή διάθεση που τίχει να κατηγορήσει και να καταδικάσει τó φέρομο τού άξιωματικού, να μην τού δώσει και κάποιο δικίο.

Η «Άρσπολη» της Τετάρτης μάς βεβαίως πώς δ κ. Σταματίου είναι ο κορυφαίος δημοσιογράφος της νέας γενεάς και άνεργος Ιπποκρίτατος. Και δέν έχουμε καμιά δυσκολία να τήν πιστέψουμε. Ο κ. άξιωματικός όμως δέν έχει ο έργο του καμιά φημερίδα δική του για να μάς πει τί είναι οι αυτός. Κ' έτσι ή κρίση τού καθέναν, που δέν είναι οντε φημεριδογράφος οντε άξιωματικός, πρέπει να διατυπωθεί έτσι, για νάμια δίκαιη: «Έργατσε ο άξιωματικός, με τά τόν λεβίδιο κάπως κι ο φημεριδογράφος με τά φεραλάματα του».

Η «Άρσπολη» της Τετάρτης μάς είπε και τούτο: «Ο Νομάρχης της Κέρκυρας δταν είδε δαμαμένο τó Σταματίου τού παρατήρησε :

— Βλέπετε που καταλήγει ή άτάθαλος πορεία σας ; Αυτό τó άτάθαλο, όσο ήλαμουνέτικο κι αν είναι, έρχεται να επικυρώσει όσα παραπάνω παρατηρήσαμε για τούς φημεριδογράφους μας.

ΘΑ ΣΟΥ σπάσω τó κεφάλι. Είναι τα λόγια που είπε ο πρόεδρος της Βουλής κ. Λεβίδης, στο βουλευτή Πολυγνήνη σε μια από τις στενές συνεντεύξεις πύπου σε κάποιο άπαγμα τους. Τους πολλούς δέν τους έξάνησε ή βρειάει φράση, γιατί τελευταία οι βρισίτε μέσα στη Βουλή μας γενήκανε συνθησιμένα πράματα. Σε μάς όμως κάνει εντύπωση, πώς ο κ. Λεβίδης που έσας τώρα μάς έχει συνήσει σε φράσεις Άττικις, καταδέχτηκε να μιλήσει μια φορά και στη δημοτική μας. Ο άβρωπος που φώναξε προχτές από τó βήμα τó : «Χαίρε Καίσαρ», χαϊρεύοντας τόν Κάιζερ, και που γυρεύει ευκαιρίες ήλαιν να μάς δείξει τήν εύκολία του στα άπαρμάματα και στους μέσους άόριστους, τή στιγμή που έβγαλε τήν ψεύτι-

κη σοβαρότητα του, και τήν προεδρική μάσκα του, κούνησε τó χέρι του φοβερίζοντας και μιλησε δημοτικιστάτα.

Ο ίδιος με τó καμωμά του αυτό ξετίναξε τήν καθαρεύουσα, όσο δέν παίρνει, και τού χρωστάμε χάρες.

Τό ζήτημα είναι τώρα αν αυτό θάν τού γίνει μάθημα.

Όμως—σωστά μπορεί να μάς παρατηρήσει κανείς — πολλά ζητάμε από Λεβίδιο μαυλό.

ΑΤΙΟ που γίνεται με τó ταξίδι τού Κάιζερ στην Κέρκυρα είναι από τά τραν ή σημάδια τού ξεπεσμού μας.

Κράτος και άτομα και δημοσιογραφία έχουνε ήλεχτιστεί από μια νευρική δουλικότητα, που φέρνει τή σιχασία σ' όσους δε χάσανε άκόμα τόν τόπο τούτου τόν άθροισμά τους. Τό τηλεγραφικό σύμμα μάς σερβίρει κάθε πρωί από τούς Κορφαίους και τó παραμικρότερα καθέκαστα της ζωής τού Κάιζερ. Δι νιώθουμε τι ενδιαφέρουνε αυτά τά πράματα τόν Έλληνικό λαό, και γιατί ο τόσο όθρυβος, δέν ύπάρχουνε άλλα ζητήματα αυτή τήν εποχή να μάς κινήσουνε τήν προσοχή ; Η πιστέψαμε όλοι μας τά λόγια τού Θεοτόκη, ότι πηδάμε Άμερικανικά κατά τήν πρόσο ;

Έκεί που δέν κατάντησαν οι μεγαλοουσίναι τó λαό μας δέν πρέπει να κρατηνευόμαστε για όλα αυτά. Πιστεύει ο δύστυχος πώς με τις κολλαιές θά μπορούσει να ζητιανέψι από τόν Κάιζερ κανένα εθνικό κόκαλο, και δε βλέπει πώς μονάχα ή δική του δουλιά και δύναμη θάν τόνε άσσει από τó γκαρεμ που κατακυλάει ήλαιναι.

Η ΒΟΥΛΗ έκλεισε τις πόρτες της ύστερα από άεροκοπάνισμα έξη μηνών. Και οι βουλευτές μάς άφού ταμπήσανε καθένας 1800 δραχμές ταχτικές, και 1600 Έξαχτες, πάνε με λαερία συνείδηση να πασάσουνε στα σπικάκια τους.

Όλα τά σπουδαία ζητήματα έμειναν για τήν άλλη σύνομη, και μόνο τó πιο σπουδαίο δέν έμεινε : ο προϋπολογισμός. Ο προϋπολογισμός είναι τó εθνικό καζάνι όπου θά χορτάσει τó άχρόνοτο συνάρι τών έκμεταλλευτών της πολιτικής, με τó αίμα τó περιμένο από τήν καρδιά τού λαού. Κι ο άμοιρος ο λαός με κλειστά τά μάτια τραβάει τó δρόμο του, άβχως να μπορεί να νιώσει τó έγκλημα που κάνει στήν έκατό του, μη συνιώντας και μη χτυπώντας κατακέφαλα τήν τέτεια κατάσταση.

ΟΙ ΧΥΔΑΙΣΤΑΙ έπεμβαίνουν εις τήν εκπαίδευση» φώναξε δώ και λίγες μέρες ο Μιστριώτης δίνοντας συνέντευξη σε μια φημερίδα τού κίτρινου τύπου, για τó ζήτημα τού διδαχτικού βιβλίου. Και πρόστεις πώς εβχι μόνον δια τήν δημοτική, αλλά και δια τήν μέσην εκπαίδευση υπέ. Έυλο οι χυδαίται διατριβάς όπως όνομάζει τά βιβλία τά γραμένα στη δημοτική μας. Τονίζει λοιπόν τόν εθνικό κίνενο και προτρέπει όπως λιγθώσει σύντομα μέτρα κτλ. 'Απ' τή μια μεριά φωνάζει πώς σύσσωμο τó Έθνος μάς άσποκρούτουμε κι απ' τήν άλλη εσφαίνεται γιατί υποβάλλονται απ' ανθρώπους που δέν άνήκουν βέβαια στους Κινέζους, βιβλία στη δημοτική μας.

Έμεις όμως απ' άλλη μεριά κοιτάζουμε τó πράμα. Να ξέρετε πώς μέσα στην έπιτροπή είναι ο Μιστριώτης, και αό να μη δειλάζει, με να τριβάς ίσα τó δρόμο σου, έχοντας τήν πίστη σου δληθό και τó καλό τού έθνους, άπαφρόντας ή θά βριστεί ή δουλειά σου και θά καταφρονέσει από τούς έπίσημους άρραφαλάτορες της Καθαρεύουσας. Να τί θά πει άγόνας.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Λάβαμε από τή Λόντρα ένα φυλλάδιο με τήν περιλήψη της διαλέξης που έκανε στο Victoria Institute ο σοφός Κερκυραίος και πολύτιμος τού «Νουμα» συνεργάτης κ. Λάζαρος Βελήλης για τούς πάπυρους της Οξυρύγχου και της Έλεφαντίνης. Έξετάζοντας τις διπλές μερομηνίες τους, δηλ. τις Έβραϊκές και τις Αιγυπτιακές και βρίσκοντας πώς σε πολλά μέρη δε συμφωνούν, ο κ. Βελήλης φτάνει στο συμπέρασμα πώς οι πάπυροι αυτοί είναι πλαστοί. Η διαλέξη τελειώνει με μια γενική συζήτηση για τούς Άραμαίικούς πάπυρους, τούς γνήσιους και τούς πλαστούς.